BLAMAŻ czy BLAMANŻ?

To dwa zupełnie różne wyrazy – o odmiennym znaczeniu i pochodzeniu. BLAMAŻ to inaczej ‘kompromitacja, ośmieszenie się’. Uznaje się, że słowo to – choć wygląda na francuskie z pochodzenia – przywędrowało do polszczyzny z języka niemieckiego (niem. Blamage). Dawniej używano też czasownika BLAMOWAĆ SIĘ, dziś już niemal archaicznego, oznaczającego ‘kompromitować się, ośmieszać się’ (z niemieckiego sich blamieren o takim samym znaczeniu). BLAMANŻ – wymawiany z nosowym a [blamãż] – to nazwa dawnego deseru, podawanego na stołach arystokracji, bogatego mieszczaństwa i zamożnej, postępowej szlachty. BLAMANŻ była to delikatna galaretka przygotowywana ze słodkiej śmietanki, cukru i żelatyny, czasem z dodatkiem soku cytrynowego. Francuska nazwa tego specjału to blanc-manger – od blanc ‘biały’ + manger ‘jeść, spożywać; jedzenie, jedzonko’.